

РЕШЕНИЕ

№ 1706

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7546** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

АССГ е сезиран от Вив Инженеринг ЕООД с жалба срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221722005130-091-001/19.04.2023 г., потвърден с решение № 920/05.07.2023 г. на Директора на ДОДОП, видно от уточнителна молба от 21.09.2023 г. /л. 279/. Моли РА да бъде отменен. Представя писмени бележки.

Ответникът оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 1725,97 лева /л. 301 гръб/.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ от 07.10.2022 г. е възложено извършването на ревизия на Вив Инженеринг ЕООД за задължения за данък върху добавената стойност за периода от 01.04.2022 до 30.04.2022 г. Цитираната ЗВР е изменена със Заповеди за изменение от 14.12.2022 г. /л. 27/ и от 16.01.2023 г. /л. 29/, като е удължен срокът на ревизията. ЗВР са връчени надлежно на ревизираното лице /л. 294 и сл./. Двете ЗВР са издадени и надлежно подписани с електронен подпис от В. В. – компетентен орган, видно от заповед от 20.06.2022 г. /л. 24/.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден и надлежно подписан с електронни подписи Ревизионен доклад /РД/ (л. 31) от Д. Т.-А. и С. Б., определени с горепосочените ЗВР. РД е връчен на жалбоподателя на 31.03.2023 г. /л. 297/.

Срещу РД е подадено възражение от ревизираното лице /л. 256/.

На 19.04.2023 г. е издаден ревизионен акт /РА/ (л. 40) от компетентните органи съгл. чл. 119, ал. 2 от ДОПК – В. В. В. и Д. С. Т.-А., подписан редовно с електронни подписи и връчен редовно на ревизираното дружество /л. 299/.

Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА /л. 45 и сл./.

Срещу РА е постъпила в срок жалба по административен ред от 03.05.2023 г. /л. 60/, във връзка с която е издадено Решение № 920/05.07.2023 г. /л. 17/.

С атакувания РА на жалбоподателя са начислени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ размер общо на 13 408,94 лева за данъчен период м. 04.2022 г. ведно с лихви за забава в размер на 1324,09 лева в връзка с бракуване на стоки – кафе капсули и кафе на килограм, поради изтекъл срок на годност. Ревизираното лице не е начислило ДДС на основание чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, която хипотеза органите по приходите са приели, че не е доказана.

За установяване на извършеното бракуване на стоки Вив Инженеринг ЕООД, въз основа на искане за предоставяне на документи от 20.10.2022 г. /л. 68/, е представило такива /л. 71 и сл./, в които е посочено, че основната му дейност е свързана с търговия на дребно с други хранителни стоки – кафе, захар, чаши, мляко и продукти за кафе. Дружеството осъществява дейността си без търговски обект, а наличната стока се съхранява на домашния адрес на управителя. Съгласно Фирмен стандарт от 14.04.2020 г. /л. 75/ „бракуваното количество не може да надвишава 20% от месечния оборот“. Със заповед от 31.01.2022 г. /л. 76/ е определено извършването на инвентаризация на материалните запаси на дружеството, като заповедта е издадена от М. В. - управител на Вив Инженеринг ЕООД и едноличен собственик на капитала му. С последваща заповед от 18.02.2022 г. е наредено сформирването на комисия за изготвяне на протокол и опис на материални запаси с изтекъл срок на годност. Приложен е констативен протокол от 21.04.2022 г. /л. 77/, в който са описани стоки – кафе капсули и кафе на килограм, индивидуализирани единствено по фактури и срок на годност. В протокола е записано, че стоките са с изтекъл срок на годност и са негодни за човешка консумация, поради което следва да бъдат предадени за унищожение. Не се спори между страните, а това е записано и в ССЕ, че бракуваните стоки са на стойност 67044,72 лева.

Прави впечатление, че по част от описаните фактури стоките са с изтичащ срок на годност няколко месеца след датите на фактурите.

Съгласно справка-аналитичен регистър /л. 79/ стоките са закупени от дружествата Г. и М.. Приложен е протокол за бракуване на материални запаси от 26.04.2022 г. /л. 81/. С приемо-предавателен протокол от 27.04.2022 г. /л. 82 гръб/ въпросното кафе капсули на килограм и кутия се твърди да е предадено за съхранение в [населено място], кв. Проучване, бл. 9. Материалите са приети за съхранение от М. В..

В обяснение от 07.11.2022 г. /л. 83/ М. В. е посочил, че кафето с изтекъл срок на

годност е предадено за унищожение като смесен строителен отпадък, за което същият прилага кантарна бележка. В същата стоката е посочена като „строителни отпадъци“. Приложени са фактури за закупуване на кафе.

По делото е изготвена и приета съдебно-счетоводна експертиза /л. 315/. Видно от заключението на вещото лице, уточнено в съдебно заседание на 20.02.2024 г., счетоводството на Вив Инженеринг ЕООД е водено редовно и бракуването е редовно осчетоводено, но липсват първични счетоводни документи, които да установяват коя точно стока е бракувана, в частност - кое е кафето, което е бракувано.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съобразно изложените по-горе мотиви, оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на 118, ал. 2 от ДОПК в кръга на определените му правомощия, видно от обсъдените по-горе заповеди, като същият е съставен в предвидената форма. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС в приложимата редакция регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Изключения са предвидени в чл. 80 от ЗДДС, като съгл. чл. 80, ал. 2, предл. 5 ЗДДС, в приложимата редакция, ДВ, бр. 96 от 2019, в сила от 01.01.2020 г., корекции по чл. 79 ЗДДС не се извършват в случаите на брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт.

Следователно, за да е приложима хипотезата на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, следва да са изпълнени две предпоставки: 1. да съществува документално доказана връзка между бракуваното количество и определена партида стоки и 2. бракът на стоките да е в резултат на изтичане срока на годност, определен съгласно изискванията на нормативен акт. Както изрично е посочено в разяснение № 1-ИТ-00-11 от 7.02.2018 г. относно прилагането на ЗДДС и ЗКПО във връзка с бракуване на стоки поради изтичане срока на годност на НАП за да бъде приложено това изключение, освен протокол за бракуването на хранителните продукти, който съдържа подробна информация относно обстоятелствата, налагащи бракуването, следва да са налице и други документи, които доказват от коя партида са бракуваните продукти, кога точно са произведени и доказателства за съхранение, предаване, унищожаване на негодната храна.

Тежестта за доказване на предпоставките на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС е на ревизираното лице, доколкото ползвайки се от изключението на цитираната разпоредба, то черпи за себе си благоприятни правни последици. В този смисъл, част от възраженията в жалбата и в писмените бележки, целят да обърнат тежестта на доказване и възлагат върху органите по приходите задължението да докажат, че не е

налице изключението по чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, което в случая е неприложимо. Настоящият състав намира изводите на органите по приходите за законосъобразни. Макар да е налице протокол за брак на кафе – капсули и на килограм от 21.04.2022 г. /л. 77/ – от същия не следва безспорен извод за извършения брак. Първо, касае за частен документ, съставен от управителя на дружеството, който черпи благоприятни последици от него, поради което този протокол не доказва твърдяното бракуване. Второ, не са налице доказателства, че за бракуваните стоки действително са изтекли сроковете за съхранение. Единственият документ, в който такива срокове са отбелязани, е именно въпросният протокол, който е частен такъв, издаден от управителя на ползващото се дружество и удостоверяващ изгодни за него факти. Няма други документи, от които да може да се проследи дали действително закупеното кафе по описаните фактури е с изтекъл срок на годност. Аналитичната счетоводна отчетност на дружеството не позволява да се проследят и индивидуализират закупените продукти, за да се приеме, че действително същите са с изтекъл срок на годност. На практика не е спазен принципът на документалната обосновааност на стопанската операция брак, както и вещото лице посочва. Възраженията в писмените бележки, че „партиден номер се давал от производителите“, не водят до различни изводи, доколкото за дружеството е налице възможност за водене на синтетична отчетност или за заприходяване на стоките по начин, по който да се проследи конкретното движение на всяка една от стоките, вкл. и изтичането на срока ѝ на годност – ако например още при заприходяването на всяка една стока/кафе е вписано от кой доставчик е и по коя фактура, каква марка е, какво количество, с какъв срок на годност и др. индивидуализиращи данни.

По-нататък, доколкото се касае за кафе в големи количества, вкл. и такова на капсули, то предаването му на дружество, регистрирано да извършва дейности по реда на Закона за управление на отпадъците, следва да е безспорно установено, като процедурата по предаване/унищожаване е различна, предвид различния характер на стоките, в частност предвид специфичния характер на опаковката на всяка кафе-капсула. Представената по делото кантарна бележка от 29.04.2022 г. /л. 83 гръб/ по никакъв начин не доказва предаването именно на кафето, доколкото в същата е вписано, че се предават строителни отпадъци, каквито безспорно кафето не представлява. Обяснението на управителя на дружеството /л. 83/, че [община] не издавала разрешителни за депониране на битови отпадъци, поради което кафето е предадено за унищожаване като смесен строителен отпадък, не намира житейска и законова опора, нито прави логично обяснението защо кафето е записано като „строителен отпадък“ в кантарната бележка и защо се е налагало предаването му от Д. в П..

На следващо място извършената стопанска операция, макар и редовно осчетоводена, не е доказана, доколкото липсват документи, удостоверяващи партидите на стоките или други техни индивидуализиращи данни, респ. липсват такива данни в протоколите за брак, в какъвто смисъл е заключението на вещото лице /л. 317 гръб/. Твърдяната стопанска операция е и нелогична, предвид стойността на бракуваните стоки – 67 044,72 лева и стойността на притежаваната стока в началото на годината – 85 262,64 лева. Тоест бракувана е стока, която е приблизително 80% от стойността на наличната стока. Няма икономическа логика дружеството да закупува такова огромно количество кафе през 2019 г. и да продължава да прави това и през 2020 г. при положение, че има налично такова на склад в достатъчно голямо количество, което

кафе не е било реализирано (продадено).

Твърдяната стопанска операция „брак“ противоречи и на фирмения стандарт на ревизираното дружество от 14.04.2020 г. /л. 74 гръб и сл./, в който е отбелязано, че бракуваното количество не може да надвишава 20% от месечния оборот. Действително, както се твърди в писмените бележки, изключения от правилото за 20% са допустими при пандемия. Това, обаче, не прави логични действията на дружеството именно по време на пандемия и при значително количество кафе, закупено през 2019 г. и все още налично, да продължава да прави това и след м. март 2020 /когато официално започна Ковид пандемията/.

От приложения приемо-предавателен протокол от 27.04.2022 г. /л. 82 гръб/ не следват различни от горните изводи. За „приел“ материалите е посочен М. В. – управител и едноличен собственик на предаващото дружество. В протокола също е записано, че предаването е извършено в [населено място], а стоките ще се съхраняват в П., кв. Проучване, бл. 9. За цитирания протокол важи изложеното за констативния такъв – касае се за частен документ, съставен от ползващото се от него лице. По какъв начин, обаче, е осъществено твърдяното предаване на стоките при това от Вив инженеринг ЕООД с управител М. В. на самия В. – не става ясно. Нито е ясно и логично по какъв начин В. е превозил стоките до П., какъв е този адрес в кв. Проучване и защо се налага такова прехвърляне на кафето от Д. до кв. Проучване и впоследствие, два дена по-късно, в твърдяното депо за унищожаване като „строителен материал“.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че не се установяват предпоставките за прилагане на изключението по чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, поради което и на основание чл. 79, ал. 3 от ЗДДС на дружеството правилно е начислен ДДС в размер на 13408,94 лева върху стойността на бракуваните стоки – 67 044,72 лева, поради което жалбата се явява неоснователна. Законосъобразно, на основание чл. 175 от ДОПК е начислена и лихва в размер на 1324,09 лева върху допълнително начисленото задължение за ДДС.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът претендира разноски, поради което и на основание чл. 161 от ДОПК вр. чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адв. възнаграждения и материалния интерес по делото – 14 733,03 лева, жалбоподателят следва да му заплати сумата от 1725,97 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Вив Инженеринг ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221722005130-091-001/19.04.2023 г., потвърден с решение № 920/05.07.2023 г. на Директора на ДОДОП, относно установените задължения по ЗДДС в размер на 13408,94 лева и лихва за забава в размер на 1324,09 лева.

ОСЪЖДА Вив Инженеринг ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1725,97 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: